

= Ved Arnen. =

Respekt for Barnet.

(Et Foredrag af Past. A. Schacht i Røbenhavn ved Indre Missions Lærermøde i Horsens. Meddelt efter „Ar. Dgbl.“)

Han bemærkede, at Udtrykket lyder noget paradokst, fordi man, naar der er Tale om Respekt, plejer at tænke paa den Respekt, Børn skal vise deres Forældre. Der er imidlertid en vis Forbindelse mellem den Respekt, vi viser for Barnet, og den, det viser os.

En Ting oplyses ofte ved sin Modfættning, og vi vil da tænke hvoledes det vil tage sig ud ikke at have Respekt for Barnet.

Der er mange, der ikke har tilstrækkelig Respekt for deres Børn, og det viser sig bl. a. deri, hvad man tør byde dem.

En Mand, vi har Respekt for, tør vi ikke byde ret meget. Det gælder ikke blot Personer, men ogsaa Ting. Taleren ejede en gammel Ghokoladekande, som han ikke turde byde paa meget som en almindelig Kande for ikke at risikere, at den gik i Stykker, men derfor har den ogsaa været i mange Aar.

En ung pige, der lige har faaet en ny fin Dragt, vil passe bedre paa, at den ikke skal blive plettet. Og naar vi selv er i vore egne Klæder, opfører vi os pænt, vi har mere Respekt for dem, og tør ikke byde dem hvad som helst som vore gamle Klæder.

Som med Ting, saaledes ogsaa med Mennesker og Børn.

Det kan undertiden hænde, at naar vi er sammen med voksne Mennesker, og noget gaar os imod, kan vi lægge Haand paa os selv, saa ingen mærker vor gnavne Sindstilstand, men naar vi saa kommer hjem, kan det ske, at vi lader Gnaden løbe ud over Børnene, og de faar saaledes Lov til at gøre os det grimme hos os, som vi holder inde med os selv.

Noget lignende kan ske i Skolen, idet et eller andet, der har gjort Læreren bitter uden for Skolen, kan komme til at gaa ud over et forholdsvis uheldigt Barn.

Det hænger sammen med noget kunnskabsfuldt i vor Natur.

Og det ligger i, at vi ser Sagen fra et egoistisk Synspunkt. Egoismen behersker os, men vi vil ikke profitere os over for denne eller hin blandt de voksne, og Børnene maa faa finde sig i, hvad vi byder dem.

Naar i Stedet for Egoismen Kærligheden faar Lov til at raade i vore Hjerter, stiller Sagen sig anderledes. Vi vil da kunne saaledes: Selv om Hr. eller Fru N. N. stulde se en Smule Gnaden hos os, var det slem nok, men værre vilde det være, om Børnene stulde se det, for de kunde lettere tage Stade deraf.

Naar vi passer paa den fine gamle Kande frem for en simpel, saa er det, fordi den er kostbar og tillige noget smukt. Det samme gælder Børnene. De er meget dyrebare, uhyre værdifulde, og der er tillige noget smukt i dem, og de tager derfor lettere Stade af vore Urimeligheder end ældre.

Disse Betragtninger er vist imidlertid alle enige om. Men naar vi skal til at praktisere Respekt for Børnene, kniber det at huske, at Børnene er lige saa modtagelige og mere for Indtryk end ældre.

Men naar vi skal til at praktisere Respekt for Barnet, gælder det om, at Kristendommen kan faa Lov til at raade i vore Hjerter, at den kan faa Lov til at vise os disse Sandheder dybere og lære os at føre dem ud i Virkeligheden.

Det kunde nærmere lade sig paa-vise gennem en Række Skriftsteder, hvoraf Taleren stulde fremdrage enkelte.

Det hedder saaledes: Ser til, at I ikke foragter en af disse smaa; thi jeg siger eder, at deres Enge i Himlene ser altid min Faders Ansigt, som er i Himlene.

Her ser vi straks to Ting fremhævet: ikke foragte — og særlig ikke de smaa. Det siger Jesus, fordi han ved, at der her er noget stort, der har voldsom Modstandskraft. Væder den voksne i sin Maade at være paa noget utilbørligt komme frem, kan det gøre større Stade paa et Barn end en voksen.

Vi kan foragte de smaa ikke blot ved at bande eller den Slags grove Ting, men ogsaa ved at være gnavne uretfærdige, hidfjæle og lignende.

Det hedder jo ogsaa: I Fædre, opirrer ikke eders Børn.

Børn kan tidlig fatte, at den Behandling, de er Genstand for, er uretfærdig, og det opirrer dem.

At Børnene er særlig dyrebare for Gud, fremgaar ogsaa af Udtrykket: thi deres Enge ser min Faders Ansigt. Det er noget mystisk, men det siger ogsaa meget, at der er en egen Forbindelse mellem Børnene og deres himmelske Fædre. Han har et dyragtigt Øje med dem, og de er mere dyrebare i hans end selv i de bedste Forældres Øjne.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

Det vilde jo være at sige, om vore Børn mellem andre Mennesker var Genstand for daarlig legemlig eller aandelig Behandling, men naar det er saa, kan vi ogsaa nok forstaa, at deres himmelske Fædre maa være ganske anderledes fintfølsomme.

ning for at tage imod Evangeliet, at naar noget siges, saa sker det, og saa er Sagen klar.

Det er ogsaa en Hovedsag ved Opdragelsen, at det ikke er ved Magt eller Styrelse, men ved mange smaa Midler, at Vejen skal beredes for Evangeliet, og det er bl. a. en vældig Forberedelse for det, at et Ord er noget værd, at naar en lover os noget, saa faar vi det.

Vi kan maaske paa dette Omraade lære en Del af tidligere Tider.

Vi er ikke saa robuste, ikke saa haardhændede, men vi har heller ikke den ubetingede Respekt for Ordet, som de havde.

Vi kan gaa i Lære hos den romerske Høvidsmand og Jesus.

Stal vi give Børnene Respekt for Ordet, skal vi tænke paa, at det har sin Mundighed, fordi det er Sandhed. Derfor maa vi tale sandt, Børnene maa mærke, at Fædre og Moder har en fin Sans for Sandhed og Løgn, at de er angstelige for at sige noget, der ikke fuldt ud er sandt.

Vi maa bruge Ordet saaledes, at det kan have den rette Mundighed, det er en god Forberedelse for dem, at de kan blive i Guds Rige.

De vil lettere lære at stole paa Guds Løfter, naar de har lært at stole paa Forældrenes.

Børnene maa ikke have en fornuftsmæssig af, at deres Forældre — hvor gode de end ellers er — ikke helt er at stole paa. Hvad vi har lovet, maa vi holde, hvoledes stulde vi ellers lære dem at tro den himmelske Faders Forordtæller.

Der er en Sammenhæng mellem vor Respekt for Børnene og deres Respekt for os. Forældre er Børnernes Gud, de er almægtige, algsode og alvidende.

Vi skal sættes fra Tronen, men paa en saadan Maade, at han, der er deres rette Fædre og Herre, sættes paa den i Stedet.

Vi maa passe paa denne Overgang, og har vi den sande Respekt for Børnene — fordi vi ved, hvis Børn de er — vil vor Opdragelse gaa ud paa at vise, at der er noget, de skal have Respekt for — den samme Respekt vi har for vor himmelske Fædre.

Vær din Søns Herre, til han er 10 Aar, hans Vejleder til han er 20 Aar og hans Ven for Resten af Livet.

Gør den rette Respekt sig gældende i Forholdet til vore Børn, er vi deres Herre paa en saadan Maade, at det bliver os let at blive deres Vejledere, og det vil heller ikke da falde os vanskeligt at blive gode Venner med dem Livet igennem.

I den paafølgende Forhandling, der ledes af Pastor Christensen, blev flere af de Tanker, der var fremsat i det indledende Foredrag, stærkere underbygget eller belyst ved Eksempler fra det daglige Liv.

Det blev bl. a. fremhævet, at vi skal bede for vore Børn — Lærere for Børnene i deres Skole — og ikke gøre Forskel paa Børn fra rige eller fattige, troende eller ikke troende, hjem og heller ikke mellem begavede og ubegavede.

Naar det gælder om at holde, hvad vi lover Børnene, skal vi heller ikke love dem mere, end vi ser os i Stand til at holde, ligesom vi skal vogte os for at blide Børn noget ind, for det vil bilde dem ind, er jo ikke andet end smaa Usandheder.

Der blev ogsaa advaret imod at latterliggøre Børn, hvor nær end Fristelsen dertil kan ligge, for vi kan faare dem saa uendelig dybt berøvet, og vi skal huske paa, at vi staar over for dem som saadanne, der skal aflægge Regnskab for deres himmelske Fædre, vi ere mere udsatte mod Herrens end Børnene mod os. Endelig blev det ogsaa nævnt, at det vilde være af stor Betydning, om Læreren kunde lufte sit Hjem mere op for Børnene — en Opgave for Fremtiden — om han kunde ofte lidt for at fæste Børnene Redskaber til Læse, og om han altid huskede at løfte Hatten, naar de gik paa ham.

Efter Forhandlingens Slutning anbefalede Past. Schacht vore Børn, der vilde træde ind i den kristelige Børneforeningens Rækker, som Lærerne vilde kunne have meget Udbytte af at gøre sig bekendt med.

„Danstæren“ udgaar to Gange om Ugen. \$1.50 aarlig. Prøve-Nr. frit

Hjertets Renjelse.

Moody brugte en Gang følgende Billede for at oplyse, hvoledes vi skal faa vore Hjerter renjede.

Han sagde: „Hvoledes skal I være eders ad med at faa Stoltbed, Verdslighed, Misundelse, tort jagt Selvet ud af eders Hjerter? Thi I fortaar jo klart, at disse Ting maa ud, for I kan blive velbehagelige for Gud.“

Derpaa tog han et tomt Glas, løste det i Vejret og spurgte: „Hvoledes skal jeg faa Luftens ud af dette Glas? Kan jeg øse den ud med min Haand? Aldrig! selv om jeg øste og øste i Evighed. Ikke des mindre er der nogle af eder, som bærer eders ad paa lignende Vis med eders Hjerter. I forsøger at udømme eders Hjerter for Selvet ved egne Anstrængelser og Kampe, for at Gud derefter skal fylde det med sig selv. — Men giv nu Aft!“

Derpaa tog han og fyllte Glaset til Randen med rent, perlede Vand og sagde: „Hvor megen Luft er der nu i dette Glas? Fortaar I? Vi kan ikke udømme eller rense vore egne Hjerter. Men overgiv dig til Gud, lad ham faa Lov at ho i dig, og han vil i den Helligaands Kraft rense og fjerne dit Hjerter. Dette er Guds Vej. Dette er den eneste Vej.“

„Hvoledes skal I være eders ad med at faa Stoltbed, Verdslighed, Misundelse, tort jagt Selvet ud af eders Hjerter? Thi I fortaar jo klart, at disse Ting maa ud, for I kan blive velbehagelige for Gud.“

Derpaa tog han og fyllte Glaset til Randen med rent, perlede Vand og sagde: „Hvor megen Luft er der nu i dette Glas? Fortaar I? Vi kan ikke udømme eller rense vore egne Hjerter. Men overgiv dig til Gud, lad ham faa Lov at ho i dig, og han vil i den Helligaands Kraft rense og fjerne dit Hjerter. Dette er Guds Vej. Dette er den eneste Vej.“

En historisk Roman.

Japanernes Tapperhed og Dødsforagt vækker i disse Tider almindelig Beundring her og over.

De frygter ikke Døden, tværtimod snarere eftertragter den.

„Sten er Døden, som I sit, skønnere den ikke findes“, blev der sunget i et „kristnet“ Land om de danske Krigere, der nu slumre i Slesvigs Jord — hvad Under saa, om japaniske Hædninger kan have den Forestilling, at der ikke findes skønnere Død end Døden paa Slagmarken.

Ogsaa de har Haabet om, at der er en „Ages Brigade“, hvor tapre Krigere skal samles efter Døden — og saa den Ære, deres Navne omstranses med paa Jord!

Japanernes henrykkende Mod i Nutiden har sine Sideskifter i deres tidligere Historie.

Man faar et udmærket Indblik i den japanske Hæskararakter gennem Tamenaga Schunjus Roman: „Tro indtil Døden“.

Denne Roman, der er oversat paa Dyst, fortæller om Stammen Samurais Kamp, engang den nærliggende Kaste i Japan, den Kaste, hvorfra Japan fik alle sine Officerer og Embedsmænd.

Det er, som om man sættes hen lige til vore Dage, naar man læser følgende: „Efterretningen (om den for-nærmeste, der var tilfjælet den) bragte hele Stammen i Oprør. Fra alle Sider løb det: Der er ikke mere noget at gøre, men vi vil ikke være fejge Kæmper, vi vil ikke gøre os til Latter for vore Fjender. Vi vil kæmpe og dø, vore Lig skal vidne om, at vi bleo vor Sag tro. Selv naar vor Stamme ikke mere er til, skal man sige: „Den Høvding, der gør sin Pligt, fortjener at have Jenerer, der gør deres Pligt.“ Det er det eneste, hvo-med vi kan tjene vor afdøde Herter.“

Hvad „Høvdingen for en Stamme var den Gang, er Fædrelandet nu.

Der fortælleres saa mod Slutningen af Romanen om de 47 trofaste Døds, de, som troede at kunne tjene deres afdøde Høvding med deres Død, og hvoledes Parafisets Slæder vinker dem:

„Hør Klangen af Tempelets Klokker var hørt hen, satte de 47 deres Hødder paa den ensomme Sti. Sammen steg de opad Dødens Bjerg, sammen gjorde de Hødt paa det Sted, hvor de 3 Vejle stode sammen. Her afførte de sig deres Klæder og overgav dem til Sanguno-Baba, Høvdingens hvide og i den mørke Hvid og sømmebe over mod Gokusaku (Parafis), hvor deres æstede Høvding vilde byde dem velkommen.“

Bogen slutter med en Lovprisning af de 47 Hæle — i denne Slutning skifter man tydelig Romanens Tendens:

„Deres Hæledøb vil lyse som en Fattel i Ratten, den hele Verden vil blive fuld af deres Pris!“

De var lybige Søner og derfor ogsaa tro Mænd!

DR. N. ROSENBERG CO.,

er den eneste standinaviske Lægeanstalt i Amerika som gjør Behandling og kur af kroniske og private Sygdomme til specielt Sag og bekvemhed med nord- og danske Patienter paa deres eget Sprog.

Private og nervøse Sygdomme

foraarsagede af Ungdoms-Ubehageligheder, unaturlige Vaner med alle deres forførbelige følger, saalom Slappelse, Tab af Livskraft, usikkerhed til Fortretning, Nyre- og Blæresygdomme, hvad Ang o. s. v., behandles hurtigt, omfængsfuldt, billigt og i dybeste Taalshed med jfve og uretfærdige Midler, ufsjendte af andre, herværende Læger. Mediciner findes overalt.

Ungdommens Raadgiver,

en af de bedste Bøger paa 48 Sider, omhandler alle de mest almindelige Sygdomme, som rammer de unge, og er en uundværlig Læse for alle, som vil vide, hvad de skal gøre for at holde sig raske og velværede.

Dr. N. Rosenberg Co. Dearborn St., 9 Chicago

De var tro Mænd og derfor ogsaa Fædrelandets Venner!

De har givet et Eksempel, der vil blive efterlignet til alle Tider!

I Søner har faaet en Ære, som hele Verden vil misunde eder. Sid, I vilde træde i eders Fædres Spor. I Enter, hvor stor er eders Lykke! I Venner, hvor stor er eders Hæder!”

Man ser dette Digt virkeliggjort i vore Dages japaniske Hæle.

En ny Række af Bøger fra d. norske Syn. Bogh.

Methodisme. Samtale mellem to Lutheranere af Dr. W. Sjöström, ræst i Fort Wayne, Indiana. 54 Sider i Omflag. Pris 10c.

Hemmelige Selskaber. 20 Sider. Pris 5c.

Om Raadvalget. Guds Ord og den lutheriske Betændelse berom af Prof. Stub. 42 Sider i Omflag. Pris 10c.

Om Barnebaaben eller hvorfor kan et kristent Menneske af Hjertet glæde sig ved den Daab, han som Barn har modtaget? Af Past. F. C. Clausen. 3. Dblag. 48 Sider i Omflag. Pris 10c.

Om Guds evige Forudvidende og Udbalgelse. 26 Sider. Pris 5c.

Den lille Guldring eller hvad en trofast Hustru formaar. Af Pastor Fromel. 32 Sider i Omflag. 10c.

Læren om Tusindårsriget. Af Pastor Sager. 24 Sider. Pris 10c.

Odd Fellow Ordenens Maal og Princip. Af Pastor Frich. 2. Dblag. 26 Sider i Omflag. Pris 10c.

Om Absolutionen. Af Pastor Hvi-saken. 24 Sider i Omflag. Pris 5c.

Paa Vandringen til det evige Hjem. Af Pastor Weise. 154 dobbelte Sider. Pris, godt indb., 50c.

Et Lykkebarn. Indeholder: Lyset fra Faberhuset. Et Held — men ikke af denne Verden. Paa Landevejen og bag Gærder. Ved Bævestolen og ved Livskilden. Gærrighed er Rod til alt ondt. Guds Land er mægtig i Fjellene. 138 Sider indb. Pris 40c.

Guds Børns daglige Afgang til Raadestolen. Udbalgte Morgen- og Aftenbønner tilligemed Ringes Morgen- og Aftenfutte samt Salme paa alle Dage i Ugen. Til Nytte for alle dem, som vil paa-talde Gud i Vand og Sandhed. 114 Sider indb. Pris 20c.

Vidnesbrev af Dr. Martin Luther om Striftemaal og Raddere. En Kommunikation tilligemed Ringes Kristne, samlet og oversat af Pastor Stob. 64 Sider indb. 25c.

En Stolemeester efter Herrens Hjerte. Af Pastor R. Friis. 45 Sider, indb. Pris 15c.

Grundig Forklaring over Dr. Martin Luthers lille Katekismus med Tilføjelser af Dr. J. C. Dietrich. 129 Sider. Indb. 60c.

Frikirken eller en af Staten uafhængig evang.-luth. Siedmenigheds rette Stillelse. Af Dr. W. W. Blair. 216 Sider, godt indb. Pris 60c.

De bedendes aandelige Raade af 41 Led eller Kristenommens Artikler, samlede Guds hellige Navn til Ære og Menneskene, i hvid Stand ved end leve, til Hjerteløst og Hufvaldsel af Mag. H. J. Hval-fæe. 4. Dblag. 318 Sider, godt indb. Pris 60c.

Den evg. luth. hnlige Kirke paa Jorden af Dr. W. W. Blair, oversat af Past. Ottesen. 154 Sider, godt indb. 60c.

Missionslæsning. Redigeret af Pastor Cinar Wulfsberg. 7. Aar-gang i et Bind. Pris 75c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

MALLEABLE COOKS AND RANGES.

\$5 cash and \$5 each month.

Non-breakable—ever-lasting. Made in our foundry. The Best in the World. Quick bakers. Fuel Savers. Any kind of fuel. Write for Malleable Magazine (free) and learn advantages of Malleable over ordinary kind.

FAULTLESS MFG. CO., BLAIR AVE., ST. CHARLES, ILL.

Dr. POWER, V. S. 20 Aars Erfaring

Til Indgnidning af HESTE, KVÆG o. s. v. GARANTERET

at helbrede Benspæt, „Ringbone“, „Navicular Disease“, „Splints“, „Sick cone“, „Curbs“, „Capped Hock“, „Shoe Bolls“, „Bog Spavin and Puffs“, enhver Dermittet og Udvrækt, hovne Koder og Muskler, Forstuvning og Eorvridning Hofte og Skulder, al Slags Halten, „Sweeney“ og Knaeslappelse o. s. v.

Pris 50 Cents, frit leveret.

Anbefalinger og Referencer.

T. C. Callahan, Fine stock Auctioneer, Omaha. M. I. Ganfield, Pedigreed Stock Raiser, Belleville, Mo. J. Christianey, Trotting Horse Breeder, Geneva. Charles Weston, Stock Raiser, Geneva, Neb. E. Costard, V. S., U. S. Inspr., South Omaha. W. W. Gamron, Horse Owner, Chester, Neb. Joseph Watson, English and French Horse Importer, Lincoln.

Skriv til

J. Power Company, Omaha.

Navn dette Blad.

THE MOST POPULAR IN USE

ESTERBROOK'S STEEL PENS.

150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM. WORKS CAMDEN N. J. 26 JOHN ST. NEW YORK.

Sælges i Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Søster, læs-mit frie Tilbud til dig og alle!

Jeg sender frit pr. Post, aldeles uden nogen Bø-kostning til alle Kvinder i Verden min Selvbehandling i Hjemmet for Sygdomme, specielle for vort Kjøb, tilligemed en Bog med fuldstændige Oplysninger om mit eget Tilfælde. I kan kurere eller selv i Hjemmet med uden Lægehjælp. Det koster eder intet at for-met inden Lægehjælp. Det koster eder intet at for-met inden Lægehjælp. Det koster eder intet at for-met inden Lægehjælp.

Til Mødre, som har Døtre, vil jeg meddele en simpel Kur, som helbreder Hvide Flod og smerte fuld eller uregelmæssig maanedlig Renselser hos unge Piger. Det vil spare eder for Uro og Penge og spare eders Døtre Udmygelsen af at fortælle alt Tilfælde for andre. Helbred og et smukt Udseende er Resultatet af at bruge Midlet.

Hvor I end lever, kan jeg henviser til velbekjendte Kvinder i eders egen Stat eller County, som kjender dette Lægemiddel, og som med Glæde vil fortælle andre Lidende, at dette Hjemmemiddel virkelig kurerer alle sygelige Tilstande i vor Gængselige kvindelige Organisme og at det gjør Kvinderne raske. Det sændes i blankt Omslag. Meddel det til Deres Veninder og skriv til os i dette Sprog.

MRS. REV. F. H. JENKINS, Kane, Pa., skriver: „Jeg vil hermed meddele Dem, at Deres Mediciner har gjort mig frie, og de er, saavidt jeg ved, de bedste Mediciner for Underlivs lidelser. Jeg skal anbefale dem til alle, da de koster saa lidt og sparer saa megen Lidelse.“

MRS. M. SUMMERS, BOX D., NOTRE DAME, INDIANA.